

ABSTRAKT:

Diplomová práce je zaměřena na problematiku sebevzdělávání jako součást profesní činnosti učitele prvního stupně. Stručná charakteristika bude věnována definici učitele dle školského zákona a kompetencím pedagogického pracovníka. Následující kapitoly se zabývají sebevzděláváním, sebehodnocením a sebepoznáním, klíčovými vlastnostmi, které jsou potřebné při poznání sebe sama. Cílem práce je ukázat důležitou úlohu nepřetržitého, neustálého, sebevzdělávání jako nedílné součásti kompetencí učitele uplatňované při každodenní pedagogické činnosti. Převažující část práce je věnována praktické části realizované smíšeným výzkumem. Po provedeném dotazníkovém šetření zaměřeném na zjištění názorů na oblast sebevzdělávání učitelů na prvním stupni pražské základní školy následuje analýza těchto dotazníků. Z celkového počtu 13 dotazovaných byl vybrán vzorek třech učitelů, se kterými byla formou hloubkových rozhovorů zjišťována jejich motivace, formy a metody, které při sebevzdělávání využívají, časová náročnost sebevzdělávání, případně překážky bránící jim v sebevzdělávání. Dále pak jsou analýzou porovnány postoje a názory na sebevzdělávání těchto učitelů. Z výzkumu vyplývá, že nejčastější motivací učitelů k sebevzdělávání je rozvoj sebe sama, snaha na sobě pracovat, zdokonalit své pedagogické schopnosti. Nejčastěji učitelé využívají k sebevzdělávání formu jednodenních kurzů či seminářů, případně samostudium literatury. Mezi nejčastější překážky v sebevzdělávání učitelé uvedli nedostatek času, finanční náročnost kurzů a také nedostatek nabídky školení.

KLÍČOVÁ SLOVA:

Kompetence učitele, sebevzdělávání, sebereflexe, rozvoj, motivace, učitel.